

om det ved at forkaste dette Forslag vil sanctionere de nye Regler, som foreslaaes for Dvar-teergodtgjorelse — eller man ved at vedtage det vil fastholde de Regler, som ere vedtagne i Rønningssloven, og som skulle revideres om et Par Aar. Det skal jeg ganske henstille. Kun fastholder jeg: jeg har ikke ved mit Forslag villet Nogen tillivs; jeg har hverken villet de gifte Underofficerer eller nogen Anden tillivs; men det forekommer mig, at, naar vi have vedtaget en Lov, og vedtaget, at den skulde revideres om 5 Aar, kunde det være passende at lade Loven bestaae uforandret med Hensyn til dette Forhold saalænge. — Med Hensyn til de andre foreliggende Vædringsforslag skal jeg bemærke, at jeg deler ikke den Betragtning, som med Hensyn til adskillige af dem er fremsat af det ærede Medlem fra Nøestilde (M. Hage). Det ærede Medlem fra Nøestilde siger, at der ikke kan blive nogen Trafik paa den vendsysselste Bane, forinden man har en anden Forbindelse over Limfjorden. Det har altid været hans Mening. (Hage: En skandinaviske Forbindelse!) Ja, en skandinaviske Forbindelse; men lad os derfor — siger han — vente med denne Forbindelse og med Udvidelsen af Frederikshavns Havn, indtil denne skandinaviske Forbindelse kommer. Det er, som det ogsaa er bemærket af en æret tidligere Taler, et ganske besynderligt Raisonnement. Det ærede Medlem kan sige, at han hverken har Tro paa det One eller det Andet, og at det derfor maa koste saa Lidt som muligt, men vi, som have Tillid til, at der kan blive nogen Trafik ad denne Vej, maae sige: Vi kunne ikke vente, at den skal begynde, forinden Betingsellerne for en nogenlunde ordentlig Forbindelse ere tilstede, og det er ybetinget baade en Udvidelse af Frederikshavns Havn og en Forbindelse mellem Nørresundby og Aalborg. Begge Ting er jeg ganske enig i. Det Første er jeg gaaet med til, nemlig at bevilge en mindre Sum til Udvidelsen af Frederikshavns Havn, fordi det vil have sin Betydning, ogsaa uanseet den Trafik, man kan vente paa Jernbanen, med Hensyn til vor Søfart i Almindelighed. Og hvad angaaer den bedre Forbindelse mellem Aalborg og Nørresundby, er det min Overbe-

viisning, at den bør ikke lade vente paa sig, hvorledes den saa end skal blive; men jeg troer, ligesom det ogsaa er blevet fremført af den ærede Ordfører og de øvrige Medlemmer af Udvalget, at, saaledes som Dplysningerne foreligge for Diebliffet, kan Udvalget ikke gjøre Andet end sige: Vi kunne ikke tage Beslutning i saa Henseende; Undersøgelserne ere ikke foretagne paa en saadan Maade, at vi kunne være forvisse om, at det er det ene Rigtige, som Regjeringen vil have vedtaget. Det er det Hensyn, der har ledet mig til at gaae med Udvalget i Almindelighed; men det er min Overbeviisning, at Enhver, der har Tillid til, at man ogsaa fra Norge og Sverrig kan skaffe sig nogen Trafik paa de nordjyske Baner, maa, saasnart Forholdene nogenlunde tale derfor, komme til at anvende de fornødne Beføstninger paa en bedre Forbindelse i den omhandlede Retning. Det ærede Medlem gjorde den samme Betragtning gjældende ligeoverfor Esbjerg Havn. Han siger: Lader os først see, om Esbjerg Havn bliver benyttet, inden vi anlægge Banen, men Esbjerg Havn kan jo langt fra ikke paa nogen mulig Maade faae Tiltrækningskraft, førend Jernbanen anlægges, og det vilde altsaa være aldeles umuligt at komme til nogen Afgjorelse eller Bedømmelse af, hvad Esbjerg Havn kunde due til i Fremtiden, naar vi opfatte at anlægge Jernbanen. Fra det ærede Medlems Standpunkt, som altid har været en Ven af Intet at gjøre for disse Diemed, kan jeg meget godt forstaae, at han stiller sig saaledes, og hans Glæde over den Situation, hvori hele denne Sag nu er kommen. Jeg omtaler dette Spørgsmaal og skal allerede nu berøre det, skjøndt jeg fra Begyndelsen af denne Forhandling havde haabet, at vi havde opsat hele Forhandlingen derom til 3die Behandling, nemlig fordi et Actstykke er kommet saa seent til Udvalget, uagtet det er kommet meget hurtigt efter Begjæringen derom, at man i Udvalget endnu ikke har kunnet fatte Beslutning med Hensyn til det. Efter flere Udtalelser om Sagen, vil jeg dog ikke nu holde min Mening tilbage om et Spørgsmaal af denne Beskaffenhed. Den ærede Minister omtalte, at det Actstykke, som er nævnt af den ærede Ordfører, gav den